

fare frem paa samme Maade i et ganske sikkert mindre omfattende Spørgsmaal, men som dog altid hidtil har været opfattet som en kirkelig Sag.

Ellen Plum.

Vielsesritualet.

Det har glædet mig i sidste Nummer af „Kvinden og Samfundet“ at se det varme Indlæg for Kvindesagen af en af Folkekirkens Præster. — Det er sjældent, man hører noget fra den Kant. — Han forarges, og det med Rette, over vort Vielsesritual, der paabyder Hustruen Underdanighed overfor Manden. Han føler ret det stødende deri for Kvinden, og at alt det tunge bliver læst over paa hende foran Herrens Alter, den Dag hun indgaar Ægteskab. Han siger, at man har søgt omhyggeligt mellem alle den hellige Bogs Formaning, de tre, fire frem, som handler om Kvindens Lydighed og Underdanighed. — Ja, i Sandhed! Kirken har altid haft travlt med at holde Kvinden nede. — Teologerne har været haarde; jeg selv har taget en Dyst med mange af dem om den Sag. Med Mund og Pen har jeg for min Del fægtet for det forrige Rituals Afskaffelse eller Forbedring; dette var endnu værre end vort nuværende. Det blev dog lidt forbedret, men det blev langt fra godt eller rigtigt; nej! Saalænge det forlanger Underdanighed af Kvinden, er det ikke, som det skal være, det er ikke kristeligt; men maa støde Kvinden og Manden med, skulde man synes; medens det forvirrer Begreberne saa særligt. —

Lad os derfor alle, som ser og føler det for Kvinden nedværdigende i Ritualet, forlange, at ogsaa dette Ritual bliver forandret saaledes, at der ikke behøver at sætte sig en Brod fast i Brudens Hjærte, den Dag hun staar for Alteret for at modtage Kirkens „Velsignelse“, og at Brudgommen ikke behøver at blive stor og vigtig ved Tanken om den Overstilling, Kirken anviser ham i Ægteskabet, hvad enten han er vantro eller troende. — Ganske mærkeligt er det, hvor forskelligt Hustruens Underdanighed begrundes i det gamle og i vort nuværende Ritual. I det gamle lød det saaledes: I Hustruer værer Eders egne Mænd underdanige som Herren, thi Manden er Hustruens Hoved, ligesom Kristus er Menighedens. Og i vort nuværende Ritual er det for Mandens „Vantro Skyld“ . . . „Eders Prydelse skal ikke være den udvortes“. Og atter en Gang til: „haab paa Gud og vær underdanig“, siger Pastor Rønne. At Kirken her har forsynet sig groveligt mod Kvinden, er vist.

Hvorfor drager man ikke nogle af Vorherres egne Ord frem i Stedet for Apostlenes, som var behæftede med saa megen Jødedom; men Sagen

er, Jesus har aldrig gjort nogen Forskel paa Mand og Kvinde, aldrig et eneste Sted udtalt sig i Lighed med Paulus og Peter. Han tog derimod ved flere Lejligheder Kvindens Parti overfor Disciplene. Og hans Ord i Joh. 16: „Kvinden, naar hun føder, har Bedrøvelse, fordi hendes Time er kommen, men naar hun har født Barnet, kommer hun ikke mere den Trængsel i Hu for Glæde over, at et Menneske er født til Verden“, viser ogsaa, hvor fintfølelse og forstaaende overfor dette Forhold Vorherre var.

Men lad os haabe, ved det borgerlige Ægteskabs Indførelse, at Ritualet maa blive forandret saaledes, at de Brude, som søger „Kirkens Velsignelse“, ogsaa virkelig maa faa den uden samtidig at skulle tage imod Kirkens Farhaanelse.

Bliver Ritualet ikke forandret saaledes, at Kvinden for Fremtiden bliver fri for at blive nedværdiget i Kirken, saa er der kun den Udvej for alle de Kvinder, der føler denne Forurettelse, at blive borte derfra. — Og ingen Moder med Æresfølelse kan ønske sin Datter Kirkens Velsignelse paa den Maade.

En jydsk Præstekone.

Til Kredsstyrelserne.

Medlemsbladet.

Af den i forrige nummer nævnte ny ordning med bladet skal vi her give en nærmere fremstilling.

Enhver kreds kan, om den ønsker det, gøre „Kvinden og Samfundet“ til medlemsblad for sit vedkommende. Kredsen *forpligter* sig derved til at betale 75 øre årlig for hvert af dens medlemmer til fællesstyrelsens kasserer.*)

Kredsen *opnår* derved for det første, at den råder over så mange eksemplarer af bladet, som den har medlemmer. Kredsen opgiver på dertil fra redaktionen tilsendte blanketter, hvem der skal have dens blade, og disse sendes da frit til vedkommende med posten.

For det *andet* opnår kredsen, at den i rubrikken „Dansk Kvindesamfund“ gratis kan avertere sine møder for alle medlemmerne, da bladet fremtidig vil udgå på to bestemte datoer i måneden. Det må også håbes, at kredsene her vil give korte referater af deres møder samt iøvrigt lade høre fra sig, når der hænder dem noget, som ogsaa de andre kredse kan have interesse af at høre om.

Det forekommer os, at fordelene ved at

*) Da kredsen i forvejen betaler 25 øre årl. pr. medlem, bliver det altså 1 kr., når man ønsker medlemsbladet.